

J. N. Hansen: Jeg vil kun udtale, at jeg maa stemme imod denne Afvigelse fra det Almindelige: Ved at vedtage, at et Forslag kun undergives een Behandling, affkæres man fra enhver Indslydelse paa dets Affattelse ved at stille Endringsforslag; da vi desuden ere blevne overrumpledne ved dette Forslag i det sidste Dieblis, saa man ingen Tid har haft til at overveie det, maa man saameget mere ønske, at det bliver undergivet to Behandlinger, for at man imellem første og anden Behandling kan faae Leilighed til, hvis man maatte ønske det, at stille Endringsforslag.

Formanden: Maa jeg spørge, om det er det ærede Medlems Hensigt at stille et Endringsforslag til det Forslag, jeg fremsatte om, kun at undergive Sagen een Behandling; thi det kan meget godt lade sig gjøre.

J. N. Hansen: Ja, jeg nævnte, at jeg forsaavidt Forslaget skal forhandles, maatte ønske, at det blev undergivet to Behandlinger, for at der imellem disse kunde være Leilighed til at stille Endringsforslag.

Formanden: Jeg vil saa betragte det som et Endringsforslag til mit Forslag, og skal da først sætte under Afstemning, om Sagen skal undergives to Behandlinger, efter de samme Regler, som gjælde for en Sags første og anden Behandling.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev dette Forslag vedtaget med 41 Stemmer mod 19.

Formanden: Jeg skal herefter forelægge Thinget det Spørgsmaal, om det tillader, at første Behandling af denne Sag foregaaer nu strax i dette Møde.

J. N. Hansen: Jeg maa udtale, at denne Sag er kommen saa hovedfulds her ind, at jeg ikke kan give min Stemme til, at den behandles extraordinært iasten; jeg maa derfor stemme derimod.

N. Sage: Jeg vil tilstaae, at da det ærede Medlem for Svendborg Amts Gte. Valg-

freds havde faaet sit Duffe opfyldt, jeg reiste mig selv for hans Forslag om, at denne Sag skulde undergives to Behandlinger — var det mig ventet, at det ærede Medlem vilde modsætte sig dens extraordinære Behandling; thi vi have jo i de senere Dage haft saamange extraordinære Behandlinger, og i det Hele taget have vi, saavidt jeg erindrer, saa at sigt ingeninde modsat os en extraordinær Behandling, for at paastynde Forretningernes Fremme. Jeg finder, at der er endnu mindre Anledning, end der maaskee ellers kunde være, til at modsætte sig en stundsom Behandling af de nu foreliggende Sager, da vi ere saa nær ved at stilles ad, da vi have været saa overordentlig længe sammen og Alle kunne ønske en Ende paa denne Session, der just ikke har været altfor frugtbar i Henseende til nyttige Lovgivningsarbejder. Med Hensyn til den Grund, som det ærede Medlem har anført for, at vi ikke ved en extraordinær Behandling skulde foretage denne Sag, maa det være mig tilladt, endstjøndt det maaskee ligger lidt udenfor de strenge Regler — den høitærede Formand vil rette mig, om jeg skulde træde ind paa den Grund, jeg ikke burde betrede — at gjøre opmærksom paa, at man for det Første maa blive enig om, hvor lang Tid der skal til en Overrumpling. Derfor en halv Dags Tids Forberedelse ikke er en Overrumpling, saa er det ærede Medlem ikke bleven overrumplet; thi det ærede Medlem vil erindre, at vi i denne Dags Formiddag have samtalt om, at dette Forslag til en Beslutning skulde stilles. Det ærede Medlem har været derimod og vil fremdeles være derimod, det skal jeg aldeles ikke fortænte ham i; men det maa være mig tilladt at fortænte ham noget i, at han kalder det en Overrumpling, og jeg holder mig ogsaa overbeviist om, at de ærede Medlemmer her i Thinget ikke ville ansee det for en Overrumpling. (Stemmer: Jo!). De ærede Medlemmer kunne ikke efter almindelig Sprogbrug kalde dette Forslag nogen Overrumpling. Det er en Forligsprøve, som man søger at bringe til Thingets Afgjørelse, og det forekommer mig derfor, at man dog ikke burde stemme derimod, førend man har hørt, hvad der muligt kunde tale derfor. At nægte, at Sagen nu bliver